

वा०श०

॥५०॥

बलवत्त्वेहेतुमाह ॥ वरप्रदानादिति ॥८॥ त्वद्वलं अपरिमितं तावकं बलमाश्रित्य यथादग्धास्तथा रावणस्यापि वधोपाययत्नं कुरु ॥ मे आख्याहि ॥ ९ ॥ देवेति देवेशेति च विष्णुसंबोधनं ॥ गतिः रक्षकः परायणमाश्रयः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ तत्तस्मान्मम यथाजयः स्यात्तथा तत्त्वमुपायमाचक्ष्व ॥ स्वयमेव वा योत्स्यसे तद्ब्रूहीति शेषः ॥ १३ ॥

वरप्रदानाद्वलवान्नखल्वन्येन हेतुना ॥ तत्तु सत्यं वचः कार्यं यदुक्तं पद्मयोनिना ॥ ८ ॥ तद्यथा न मुचिर्वचो बलिर्न रकशं वरौ ॥ त्वद्वलं समं वष्टभ्यमया दग्धास्तथा कुरु ॥ ९ ॥ न त्वन्यो देव देवेश त्वद्वते मधुसूदन ॥ गतिः परायणं चापि त्रैलोक्ये सचराचरे ॥ १० ॥ त्वं हि नारायणः श्रीमान्पद्मनाभः सनातनः ॥ त्वये मे स्थापिता लोकाः शक्रश्चाहं सुरेश्वरः ॥ ११ ॥ त्वया सृष्टमिदं सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरं ॥ त्वामेव भगवन्सर्वे प्रविशंति युगक्षये ॥ १२ ॥ तदा चक्ष्व यथा तत्त्वं देव देव मम स्वयं ॥ असि चक्र सहायस्त्वं योत्स्यसे रावणं प्रति ॥ १३ ॥ एवमुक्तः स शक्रेण देवो नारायणः प्रभुः ॥ अब्रवीन्नपरित्रासः कर्तव्यः श्रूयतां च मे ॥ १४ ॥ न तावदपदुष्टात्मा शक्यो जेतुं सुरासुरैः ॥ हंतुं चापि समासाद्य वरदानेन दुर्जयः ॥ १५ ॥ सर्वथा तु महत्कर्म करिष्यति बलौकटः ॥ राक्षसः पुत्रसहितो दृष्टमेतन्निर्गतः ॥ १६ ॥ यत्तु मां त्वमभाषिष्ठा युध्यस्वेति सुरेश्वर ॥ नाहं तं प्रतियोत्स्यामि रावणं राक्षसं युधि ॥ १७ ॥ नाहं त्वासमरेश त्रुं विष्णुः प्रतिनिवर्तते ॥ दुर्लभश्चैव कामोद्यवरगुताद्विरावणात् ॥ १८ ॥ प्रतिजाने च देवं द्रत्वत्समीपे शतक्रतो ॥ भवितास्मि यथा स्याहं रक्षसो मृत्युकारणं ॥ १९ ॥ अहमेव निहंतास्मि रावणं सपुरःसरं ॥ देवतानंदयिष्यामि ज्ञात्वा कालमुपागतं ॥ २० ॥ एतत्ते कथितं तत्त्वं देव राजशचीपते ॥ युध्यस्व विगतत्रासः सुरैः सार्धं महाबल ॥ २१ ॥ ततोरुद्राः सहादित्या वसवो मरुतोऽश्विनौ ॥ सन्नद्धानिर्ययुस्तूर्णं राक्षसानभितः पुरात् ॥ २२ ॥

मे वचनमिति शेषः ॥ १४ ॥ वरदानेन दुर्जय एष युधिसमासाद्य सुरासुरैर्जेतुं हंतुं च न शक्यः ॥ १५ ॥ महत्कर्म युद्धं ॥ निर्गतः सहजज्ञानशक्त्या दृष्टमवगतं ॥ १६ ॥ प्रति योत्स्यामि इदानीमिति शेषः ॥ १७ ॥ १८ ॥ यथा भवितास्मि तथा प्रतिजाने इत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ अभितः संमुखे ॥ २२ ॥

उ०कां०

॥५०॥